

Dinamikus gráfok I

Iván Szabolcs

2016 ősz

Network

- Adott: $N \sim 100.000$ számítógép.
- Kezdetben nincs köztük semmilyen hálózati összeköttetés.
- Kétféle parancs jöhet az inputon:
 - $\text{insert}(i, j)$ – összeköti a két gépet közvetlen (kétirányú) vonallal
 - $\text{query}(i, j)$ – elérhető-e i -ből j az eddig felépített hálózatban?

Erre kell adjunk algoritmust. (Parancsból akár $\sim 1.000.000$ is jöhet.)

Mélységi / szélességi keresés

Ha a gráfot nyilvántartanánk és mindig futtatnánk egy DFS-t:

- $\text{insert}(i, j)$ – konstans idő
- $\text{query}(i, j)$ – $O(n + m)$ idő (csúcsok + élek száma)

Lassú

Ez ebben az esetben akár 10^{11} össz időigényű is lehet.

Összefüggő komponensek

Ötlet

- Elég az összefüggő komponenseket nyilvántartani valahogy
- $\text{insert}(i, j)$ – ha i és j különböző komponensben vannak, akkor ezeket összeolvasztjuk
- $\text{query}(i, j)$ – i és j ugyanabban a komponensben vannak-e?

Union-Find Forest

Ezek a műveletek épp az Union-Find adatszerkezet által biztosítottak!

Megoldás

- Inicializálás: $\text{makeSets}(N)$ – időigény: $O(N)$
- $\text{insert}(i, j)$: $\text{union}(i, j)$ – időigény: $O(\alpha(N))$
- $\text{query}(i, j)$: $\text{find}(i) == \text{find}(j)$ – időigény: $O(\alpha(N))$

Dinamikus gráfproblémák

Általánosan, kiindulunk egy G input gráfból, és a következő kérések jönnek be:

- $\text{insert}(i, j)$ – behúzzuk az (i, j) élt
- $\text{erase}(i, j)$ – töröljük az (i, j) élt
- $\text{query}(?)$ – az aktuális gráfunkra futtatunk egy lekérdezést

A „lekérdezés” ebben a példában épp az ELÉRHETŐSÉG volt: az i csúcsból az aktuális példányunkban elérhető-e a j csúcs.

Incremental / Decremental / Fully Dynamic

- Ha nincs erase: inkrementális
- Ha nincs insert: dekrementális
- Ha mindkettő lehet: teljesen dinamikus

Inkrementális elérhetőség

Az előző tehát egy **inkrementális** dinamikus algoritmus volt az **irányítatlan** gráfok **elérhetőség** problémájára.

Dekrementális

Próbáljunk meg egy dinamikus algoritmust adni ugyanerre a problémára!

A probléma

Adott egy G gráf, N csúcsú, M élű. Bejön Q darab kérés, a következő alakúak:

- $\text{erase}(i, j)$ – töröljük az (i, j) élt
- $\text{query}(i, j)$ – elérhető-e i -ből j az aktuális gráfunkban?

A cél $o((N + M) \cdot Q)$ időigényű algoritmust adni.

Erdőkre

Először adjunk egy megoldást arra az esetre, ha az eredeti G gráfunk egy **erdő**, vagyis ha nincs benne kör.

Ötlet

Tartsuk nyilván a gráfot és minden csúcs kapja meg a komponensének az azonosítóját!

- Inicializálás: $O(N + M)$ idő alatt, mélységi bejárással.
- Lekérdezés: $O(1)$, csak a címkeket kell összehasonlítani.
- Update: ???

Erdőknél...

... ha egy élt elveszünk, az **biztosan** elvágja a komponensét.

A gond

Ha az $\text{ERASE}(i, j)$ parancsnál (mondjuk) az i csúcs komponensét színezzük át DFS-sel, az rossz esetben akár $\Theta(N)$ lépés is lehet

Egy megoldás

Színezzük át mindig a kisebbet!

Egy kérdés

Honnan tudjuk, melyik a kisebb?

Egy válasz

Indítunk egy-egy DFS-t i -ből is, j -ből is. **Párhuzamosan.**
Amelyik előbb végez, az a kisebb komponens, a másik bejárását leljük.

Időigény?

Ha ekkor egy K méretű komponenst egy K_1 és egy K_2 méretűre vágunk szét, ahol $K_1 \leq K_2$, akkor egy ilyen átszínezés költsége $O(K_1)$.

Ez pl. az első vágásnál lehet $N/2$ igényű is...

...de ha két $N/2$ méretű részt kapunk, akkor mikor azokból veszünk el további élt, akkor az azokból törlés már csak $N/4$ időigényű lehet

Amortizált időigény

Nem úgy számoljuk a **teljes** időigényt, hogy a legelső lépés $O(N)$ -es korlátjával becsüljük mindet, hanem egy $T(N)$ időigényt rendelünk az **egész** számításhoz:

$T(N)$ legyen annak a **maximális összköltsége**, amennyi ideig az erase műveletekkel egy N -csúcsú fa **összes** élének eltüntetésére tarthat.

Rekurzív összefüggés

Egy N -csúcsú fából minden él eltörlésének az ideje:

- először elveszünk egy élt úgy, hogy egy K - és egy $N - K$ -csúcsú fát kapunk, ennek költsége K , ha $K \leq N - K$;
- majd eltöröljük a két fa éleit külön-külön.

Tehát

$$T(N) = \max_{k=1}^{N/2} T(k) + T(N - k) + k.$$

De az mennyi?

Hogy számoljuk ilyenek a nagyságrendjét?

Rekurzió becslése

Ha N páros, akkor lehet, hogy a maximumot $k = N/2$ -nél veszi fel.

Mindenesetre $N = 2$ -nél biztos. Indukció?

Vegyük $T(2N)$ -t. Írjuk fel annak a költségét, ha ezt $N + d$ és $N - d$ méretű fákra vágjuk:

$$T(N + d) + T(N - d) + N - d.$$

Indukció szerint ennek a kettőnek a maximumhelye a felénél van:

$$T\left(\frac{N + d}{2}\right) + T\left(\frac{N + d}{2}\right) + T\left(\frac{N - d}{2}\right) + T\left(\frac{N - d}{2}\right) + \frac{N + d}{2} + \frac{N - d}{2} + N - d.$$

$$T\left(\frac{N+d}{2}\right) + T\left(\frac{N+d}{2}\right) + T\left(\frac{N-d}{2}\right) + T\left(\frac{N-d}{2}\right) + \frac{N+d}{2} \\ + \frac{N-d}{2} + \frac{N-d}{2} + \frac{N-d}{2}.$$

A piros részek összege $\leq T(N)$. A kékéké is. Tehát ez legfeljebb

$$T(N) + T(N) + N$$

azaz felezni legalább olyan nagy költség \Rightarrow felezni kell.

Páratlanra hasonló módon megy.

A rekurzió, egyszerűsítve

$$T(N) = 2T\left(\frac{N}{2}\right) + \frac{N}{2}.$$

A rekurzióknk

$$T(N) = 2T(N/2) + N/2.$$

A mester tétel

Ha $T(n) = a \cdot T(n/b) + f(n)$, akkor

- ha $f(n) = O(n^c)$ egy $c < \log_b a$ -ra, akkor $T(n) = \Theta(n^{\log_b a})$.
- ha $f(n) = \Theta(n^{\log_b a} \log^k n)$, akkor $T(n) = \Theta(n^{\log_b a} \log^{k+1} n)$.
- ha $f(n) = \Omega(n^c)$ egy $c > \log_b a$ -ra, akkor $T(n) = O(f(n))$.

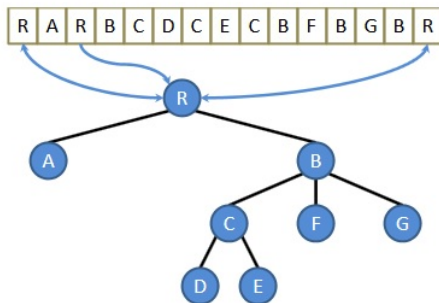
Most $a = 2$, $b = 2$ és $f(n) = n/2$, tehát $\log_b a = 1$, és $f(n) = \Theta(n^1 \log^0 n)$, tehát $T(n) = \Theta(n \log n)$.

Tehát ez a dekrementális elérhetőség-algoritmus erdőkre $O(N \log N + Q)$ időigényű, egy query időigénye $O(1)$, egy erase időigénye pedig amortizáltan $\log N$ (összesen lesz N törlés, az összes költségük $N \log N$).

Tudunk ennél jobbat?

Euler-Tour (ET) fák

Egy fát egy Euler-körsétájával is tárolhatunk.

Minden csúcs bemutat az ő első és utolsó előfordulásába; minden előfordulás bemutat a csúcsba.

Támogatott műveletek:

- $\text{root}(i)$ – visszaadja a fa gyökerét
- $\text{cut}(i)$ – levágja az i csúcsot (részfájával együtt)
- $\text{query}(i, j)$ – egy fában van-e i és j

Hogyan?

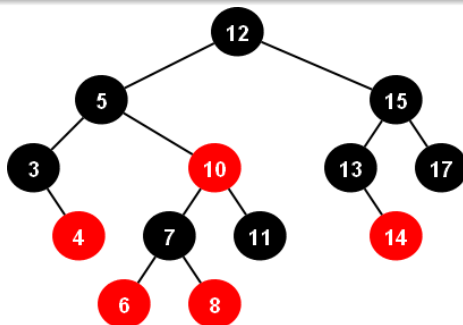
- A sétát pl. egy kétirányú láncolt listában is tárolhatjuk.
- $\text{root}(i)$ visszaadja a lánc fejét, ez $O(1)$ idő.
- $\text{query}(i, j)$ visszaadja, hogy $\text{root}(i) == \text{root}(j)$ teljesül-e. Ez is $O(1)$ idő.

Hogyan?

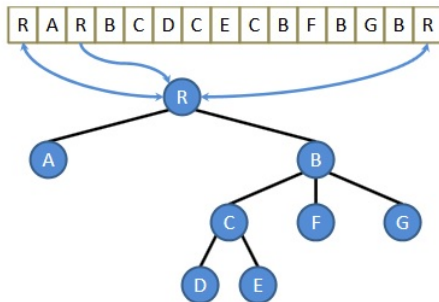
- $\text{cut}(i)$ – levágja az i csúcsot: az Euler-körsétából kivágjuk az i első előfordulásától az utolsóig tartó szakaszt – a láncolt listából ez is $O(1)$ idő, de **updatelni kell a gyökeret!**
Az sokáig is eltarthat. . .

BST

- Kulcs-érték párokat tárolnak
- A kulcsokon van egy rendezés
- Ha n elem van, akkor a keresés/minimum/maximum/beszúrás/törlés időigénye $O(\log n)$

Vissza az ET fákhhoz

Láncolt lista helyett egy **pozíció-node** BST-ben is tárolhatunk egy Euler-utat: itt épp $1 \mapsto R$, $2 \mapsto A$, ...

Nem baj, ha pozíciók kimaradnak! \Rightarrow a vágás is gyors lesz, BST-eket splittelni is lehet $O(\log n)$ időben.

Ekkor a fa **gyökere** a minimális indexen lesz, az is $O(\log n)$.

És ha nem csak erdőből indulunk?

Ekkor nem biztos, hogy egy él elvétele elvágja a gráfot.

Párhuzamosan futtatunk dolgokat

Egy $\text{erase}(i, j)$ kérésnél párhuzamosan...

- indítunk egy DFS-t i -ből;
- indítunk egy DFS-t j -ből;
- és csinálunk még valamit;

és ha (i, j) elvágja a komponenst, akkor az első két DFS valamelyike a kisebb komponens méretével arányos idő alatt végez (és ekkor átszínezzük, mint az első algoritmusnál), ha pedig nem, azt a harmadik pont fogja detektálni.

Csinálunk még valamit

- A gráfnak nyilvántartjuk egy **szélességi bejárását** is egy fában.
- Felveszünk **fiktív** éleket a komponensek gyökerei között.
- Ebben a fában minden i -ből induló él a következők egyike lesz:
 - **Visszaél**: minden $k > 0$ szintű csúcsból legalább egy él vezet egy $k - 1$ szintű csúcsba;
 - **Előreél**: minden k szintű csúcsból vezethet tetszőlegesen sok él $k + 1$ szintű csúcsokba;
 - **Lokális él**: a k szintű csúcsból k szintű csúcsba vezető éleket lokálisnak nevezzük.

Lokális él törlése

Ha lokális élt törölünk, az garantáltan nem vágja szét a komponenst, ez $O(1)$ idő alatt kiderül.

Ha (i, j) különböző szintűek, mondjuk i szintje $k - 1$, j szintje pedig k , akkor:

- ez az él i -ből előre, j -ből vissza mutat. Töröljük őket az előre/vissza listából.
- Ha j -nek nem üres a vissza listája, akkor még mindig összefüggő ez a komponens, minden rendben, visszatérhetünk.
- Ha j -nek a vissza listája kiürült, megpróbáljuk újraszámolni a szinteket

- Betesszük j -t egy Q sorba.
- Amíg Q nem üres, kivesszük az első elemét, legyen ez w
- Megnöveljük w szintjét
- A w eddigi lokális x szomszédjai legyenek w új vissza-szomszédjai és nekik x legyen előre-szomszédja
- Ezek után updateljük w előre-szomszédjait: nekik w már lokális szomszédja lesz (eddig hátra-szomszéd volt), és ha így kiürül a hátra-szomszéd listájuk, tegyük be őket Q -ba.
- A w csúcs eddigi előre-szomszédjai legyenek most már a lokális szomszédai, új előre-szomszédjai pedig ne legyenek.

Ha a gráf nem esett szét,

akkor ez az algoritmus $O(N)$ idő alatt újraszámolja a szinteket.

Ha a gráf szétesett,

akkor arra a másik két DFS egyike rájön. Ekkor ne változtassuk meg az eredeti BFS-t mégsem, hanem csak az (i, j) élt váltsuk át **fiktív**re.

Teljes időigény

- Amikor egy (i, j) élt elveszünk, és nem esik szét komponens, úgy a két végpontjai közül az egyiknek nő a szintje.
- A szint legfeljebb N lehet.
- Így a teljes költség legfeljebb $M \cdot N$ lesz.
- Teljes időigény: $O(Q + N \cdot M)$.